

MANIFEST PEL DIA MUNDIAL DE LA SALUT MENTAL 2014

“Abriendo mentes”, “Obrint ments”

En el Dia Mundial de la Salut Mental, les persones amb malalties mentals volem alçar la nostra veu i fer-la sentir a tota la societat. Volem que mos escolteu, ni que sigui per un moment, i que entre tots canviem les actituds de la nostra societat cap aquest problema, per ajudar-mos a estar millor tots junts.

Primer, volem recordar que, segons les dades oficials, a les Illes Balears hi ha més de 180.000 persones diagnosticades amb alguna malaltia mental, de les quals unes 4500 pateixen un trastorn greu. Es a dir, es tracta d'un problema molt extès, i que té unes conseqüències molt importants, tant per les persones que les pateixen com per les seves famílies.

Per a que vos faceu una idea, mirau quins són els problemes més importants del nostre dia a dia, en paraules dels qui ho viuen en primera persona:

- “hay poca colaboración, ninguna, ayuda escasa, y rechazo a tope con las personas que tienen diagnóstico”;
- “moltes vegades no sabem on dirigir-mos, no trobam qui mos escolti”;
- “hace falta más tolerancia y acercarse a la gente con esquizofrenia para conversar con ellos y enterarse de cual es su problema y ver si se puede solucionar”;
- “no estam refredats, ni tenim un virus, amb pastilles no basta per estar bé”;
- “las personas con enfermedad mental que estamos en el centro penitenciario pedimos que nos tengan en cuenta, y en vez de entrar en el Centro penitenciario vayamos a un recurso adecuado”;
- “estoy rehabilitado pero muchas veces pierdo las fuerzas... No tengo nada, y doy las gracias a mis padres, que veo cada vez más viejos y cansados de mi enfermedad. ¡Qué será de mí!”

I ara, escoltau les demandes i propostes dels propis protagonistes:

- “queremos más profesionales para nosotros, que nos atiendan y entiendan”;
- “volem suport per les nostres famílies, també ho passen malament”;

- “necesitamos superar el sedentarismo con programas de actividad, que también nos ayuden a relacionarnos; queremos ayuda en el seguimiento y la prevención del tabaquismo y la obesidad y otros factores de riesgo que se agravan con la enfermedad”;
- “hem de menester suport i que mos acompanyin, que mos entenguin”;
- “no somos minusválidos, tenemos muchas capacidades, tenemos sentimientos y podemos ser útiles a la sociedad”;
- “queremos formación, ampliar el abanico de inserción laboral, facilitar el trabajo como terapia y asegurar el apoyo económico cuando finaliza”;
- “mos agrada que mos reconeguim quan feim ses coses bé”;
- “hace falta apoyo psicológico para las familias cuando uno de sus miembros cae enfermo; para no caer en el dolor y la desesperación”;
- “hace falta tenir lugares adónde ir cuando las cosas van peor”;
- “volem tenir oportunitats, les pensions mínimes que alguns rebem no basten per viure”;
- “necesitamos más centros ocupacionales para realizar más actividades porque nos sentimos mejor con nosotros y con los demás”;
- “volem sentir-nos útils i valorats: som persones!”

El Parlament Balear, al principi d'aquesta legislatura, va constituir una Ponència sobre nosaltres i els nostres problemes, arrel d'una iniciativa legislativa popular que es va presentar a l'anterior. El Dictamen de la Ponència Parlamentària es va fer públic el mes d'abril passat, i no pot ser més eloqüent: aplicant ratios generoses, a Balears falten 8 equips d'Atenció Assertiva Comunitària; manca un Hospital de Dia a Manacor; fan falta 16 places d'Hospitalització Breu a Mallorca i 2 a Menorca; manquen 7 places en Unitats de Mitja Estada a Mallorca i 13 places a Eivissa; falten 134 places d'Unitats Comunitàries de Rehabilitació a Mallorca, 46 a Eivissa i 5 a Menorca; en Serveis d'Atenció Residencial Comunitària, fan falta 93 places a Mallorca i 11 a Menorca; en Centres de dia, s'estima que n'hi hauria d'haver 59 places més a Mallorca. Però des del mes d'abril no ha passat res, només el tancament de l'únic pis tutelat...

En una paraula, s'ha de millorar molt en la dotació de serveis socio-sanitaris, que en realitat són una opció més econòmica que els internaments hospitalaris. És hora de passar a l'acció: de convertir aquestes mancances en un pla que posi en marxa aquests

recursos progressivament. Volem acabar recordant també alguna de les conclusions de dictamen de la ponència parlamentària, que es va aprovar per unanimitat tots els partits del nostre Parlament:

“Considerar el Tercer Sector com a peça imprescindible en la millora de la qualitat de vida de les persones que pateixen malaltia mental i garantir-ne el finançament, avançant cap a un model de concertació de serveis.

Incrementar progressivament els serveis comunitaris i prioritzar els serveis de proximitat com l’atenció domiciliària, unitats comunitàries de rehabilitació, centres de dia, vivendes tutelades i recursos d’integració laboral.

Potenciar de forma específica els serveis de salut mental en l’àmbit infantojuvenil a totes les illes.”

Reclamam ara al Govern de les Illes Balears que de forma ràpida doni compliment a les indicacions del Parlament.

